

технологій. Суперечливим залишається питання про вплив ТНК на ефективність участі Польщі в міжнародній торгівлі. Під впливом транснаціонального капіталу розвиваються галузі промисловості, орієнтовані на експорт. Це поставило розвиток торговельних відносин в залежність від політики ТНК.

Список використаних джерел:

1. ВВП Польши в 2019-2020 годах [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://visasam.ru/emigration/economy/vvp-polshi.html>
2. Офіційний сайт Міністерства економіки Польщі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: mg.gov.pl
3. Офіційний сайт Статистики Польщі [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://stat.gov.pl/>
4. World Trade Organization Trade Profiles 2019 [Electronic resource]. – Mode of access: https://www.wto.org/english/res_e/booksp_e/trade_profiles19_e.pdf
5. Official site of The World Bank [Electronic resource]. – Mode of access: <https://www.worldbank.org/>

Бондарук Т. Г.,

*доктор економічних наук, професор,
завідувач кафедри фінансів, банківської справи та страхування;*

Заморока В. О.,

*студент,
Національна академія статистики, обліку та аудиту, м. Київ*

СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМИ ФІНАНСОВИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

Сучасна глобалізація сприяє відкритості національних економік, активізує їх зовнішньоекономічні відносини. Україна реалізує свою стратегію інтеграції у світовий економічний простір. Одним із важливих заходів у цьому напрямі є формування співробітництва з різними міжнародними організаціями, зокрема фінансовими, адже вони відіграють важливу роль як у регулюванні світової економіки, так і в підвищенні економічного розвитку окремих країн світу. Тому питання взаємовідносин України з міжнародними фінансовими організаціями є актуальним, а його дослідження має значний науковий і практичний інтерес.

В умовах макроекономічної нестабільності країн, що сформувалася на тлі фінансово економічної кризи, політичної нестабільності у світі та слабких темпів розвитку країн із перехідною економікою, найбільшої актуальності набуває діяльність міжнародних фінансових організацій щодо стримування негативних економічних процесів [1].

Сучасна економічна ситуація в Україні демонструє, що одним із вагомих чинників, який значно гальмує розвиток країни, є надмірне зростання боргового навантаження, залучення коштів на лише частково вигідних

умовах поряд із неефективним та нецільовим їх використанням. Це перешкоджає довгостроковому економічному зростанню та погіршує стан фінансової безпеки. Основними завданнями є пошук додаткових джерел покриття витрат на обслуговування державного боргу та зменшення боргового тягара. Тільки ефективна боргова політика може підвищити рівень боргової безпеки держави, дасть змогу знизити розмір дефіциту Державного бюджету України та сприяти економічній стабільності країни [2].

Україна задля розвитку економіки, підприємницької та господарської діяльності залучає міжнародні інвестиційні ресурси, але неефективне використання цих коштів, призводить до збільшення державного боргу, що, в свою чергу, призводить до зростання витрат на його обслуговування. Останніми роками актуальним залишається питання: чи є державний борг тягарем для економіки? Так, англійська класична політекономія розглядала державний борг як тягар, що накладається на майбутнє покоління, підриває його накопичення [3]. Кейнсіанська теорія, навпаки, намагалася довести, що питання перекладення частини боргу не є однозначним [3]. Так, А. Лернер писав: “Державний борг не є тягарем для майбутнього покоління, бо, якщо воно буде здійснювати платежі по цьому боргу, то буде платити самому собі” [4, с.303].

Кожна з міжнародних фінансових організацій використовує власні форми та механізми співробітництва з Україною. Аналіз наявного досвіду співробітництва України з міжнародними фінансовими організаціями дає змогу зробити висновок щодо зацікавленості нашої країни у таких формах співробітництва: забезпечення національних інтересів держави як рівноправного учасника міжнародного поділу праці, суб’єкта глобальних економічних та фінансових ринків. Важливим для нашої країни є отримання кредитів від міжнародних фінансових організацій та впровадження нових виробничих технологій, інвестицій та інформаційних технологій, а також отримання безпосередньої фінансової допомоги на пільгових умовах.

При співпраці України з міжнародними фінансовими організаціями виокремлюють як позитивні, так і негативні наслідки. До позитивних результатів можна віднести: впровадження реформ, метою яких є стабілізація української економіки; зменшення дефіциту державного бюджету та покращення ситуації з платіжним балансом; стабілізація валютно-обмінного курсу гривні і посилення банківської системи; збільшення золотовалютних резервів Національного банку України; зростання міжнародного авторитету України, що надає можливість доступу до коштів інших міжнародних фінансових організацій та приватних інвесторів; полегшення умов з обслуговування зовнішнього боргу держави [5]. До негативних наслідків співпраці України з міжнародними фінансовими організаціями відносять: можливість не цільового витрачання отриманих коштів; зростання зовнішнього боргу держави та ін.

Оптимізація боргової політики України потребує розроблення та впровадження цілісної стратегії, яка поєднуватиме завдання удосконалення нормативно-правового та інституційного забезпечення боргової політики,

короткострокові та середньострокові орієнтири управління державним боргом, інструменти радикального підвищення ефективності інвестиційної складової бюджетних видатків, стратегічні завдання переорієнтації боргової політики, зменшення боргового тягаря та розвитку альтернативних, непозичкових інструментів фінансування бюджетних видатків. Така стратегія має узгодити дії органів державної влади, уповноважених здійснювати управління державним боргом, інтегрувати боргову політику України в контекст реалізації Стратегії економічного та соціального розвитку України [6].

Для розв'язання проблеми заборгованості у довгостроковому періоді необхідне «оздоровлення» самої економіки, оскільки без забезпечення динамізму її розвитку і реальної, відчутної ефективності фінансова стабільність в країні буде короткочасною і відносною, незалежно від того, які прогресивні фінансові заходи використовуються для її підтримки.

Отже, формування співробітництва з міжнародними фінансовими організаціями відіграє важливу роль в стимулюванні економічного розвитку країн світу. Для України співпраця з міжнародними фінансовими організаціями може мати як позитивні (стабілізація української економіки, зменшення дефіциту державного бюджету, покращення ситуації з платіжним балансом тощо), так і негативні (можливість нецільового витрачання отриманих коштів; зростання зовнішнього державного боргу) наслідки.

Список використаних джерел:

1. Смагло О. В. Стан та перспективи розвитку співпраці між Україною та міжнародними інституціями / О. В. Смагло // Економіка та суспільство. – 2018. – Вип. 14. – С. 856-861.
2. Юрій С. М. Фактори впливу на державний борг України / С. М. Юрій // Економіка та суспільство. – 2017. – Вип. 10. – С. 710-715.
3. Бондарук Т. Г., Бондарук О. С., Мельничук Н. Ю. Державний борг України та видатки бюджету на його обслуговування / Т. Г. Бондарук, О. С. Бондарук, Н. Ю. Мельничук // Статистика України. – 2018. – № 1. – С. 30-39.
4. Lerner A. The Economics of Control / A. Lerner. – N. Y.: Macmillan, 1994. – 456 p.
5. Чайковський Я. І. Аналітична оцінка кредитних взаємовідносин України та Міжнародного валютного фонду / Я. І. Чайковський // Економічний аналіз. – 2015. – Т. 21 (1). – С. 205-211.
6. Шелест О.Л. Державний борг України: механізм управління та обслуговування / О. Л. Шелест // Економіка і суспільство. – 2017. – Вип. 8. – С. 710-715.